

Dušan Ludvik

OSTRICE

Qui tacet, consentit (kdor molči, soglaša); – ... nič ni hujšega od molka (neka vojna poročevalka); – .... med vsemi zločini (je) molk eden največjih (Igor Torkar, 1994).

V lanski Sodobnosti sem tiskal zadnje epigrame, zmotno misleč: soditi, kaj je prav, kaj ne, ni zame, ko panj je gnil in skrajni vrh preluknjan s paraziti. Zdaj vem: bolje je vpiti, kot pa nem sokrivec biti.

*

Beseda svojčas je bila vrednota in orožje,
– (nek puščičar v antiki zanke iz besed vse ožje zategoval je, dokler žrtve ni prital v blaznost) –
zdaj v glavnem deklarira praznost, malokdaj prijaznost.

*

Mlakužnica očisti se, če jez je ne zagati,
če nisi kriv, si čist, ne smeš več trmasto molčati.
Molčijo, ki greh drugih so po sili nase vzeli,
ali pa zraven so bili – in lep profit imeli.

*

Iz neke ankete

Dokler boš z *gramom* tehtal čast, ušivi kšeft pa s *centom*,
in v vrhu bo estradna punca tik pod prezidentom,
vrhunska igralka pa bolj spodaj v senci med Gorenjci,
bo res, da nekaj je hudo narobe med Slovenci.

*

Čeprav je zlo že v samih koreninah nemoralno,
se bliskovito širi ilegalno in legalno.

Sicer je *stari* red bil skorumpiran že v kalupu,
ni pa – kot *novi* – štel toliko lopovov na kupu.

*

Če kdo prehranja nenasitno in tatinsko žlahto,
pa rad bi skrnil naglavni greh, pač rabi ogromno plahto,
razpotegljivo, kjer z nakradenim vedril bi Boter,
medtem ko izkoriščan folk ne sme nikoli noter.

*

Evropskega duha ne dá se nacionalizirati,
v njem moraš biti rojen in se sam civilizirati.
Zaman bi ljudstvu davoril, vpraša: »Kaj in kje si storil?«
Preveri, zvrže kralje, hlev očisti – in gre dalje.

*

Ko sraka flikne flik, golob napravi masten flek,
kaj storil bo sračič, kaj bo pogruntal golobič,
prvi je šarf na blišč, drugi, če treba, meša drek,
prvi ni vreden nič, je drugi iste sorte tič?

*

Trojanski konj (kaj če je v njem bil kak Venet Slovenčič)
pri nas spremenil je zunanost, in postal *jelenčič*,
še dobro, da ne polž, ko pa za sabo vleče slino,
padalsko rdečo sled in vso neslavno maličino.

*

Rumen pulover in rdeči šal povsod ne paša,
kdor rad postal bi fin, je že od rojstva nase stróg,
banavz pa rata vsak, kdor brez okusa oponaša,
ker eleganca je izbran način in žlahten slog.

*

Jelcin se vozi v spremstvu, neki kralj gre sam s kolesom,
povzpetnik hoče luksus, kmet je zadovoljen z lesom,

jara gospoda terja poleg vil še vsaj mercedes –
kjer konja jaha hlapec, mora gospodar per pedes.

*

Na TV *on the top* naciljan top v nasprotni top,
Petan narobe dirka, ko forsira Janija Virka,
tam, kjer se furt kaj kuha, za kulturo ni posluha,
Virk je izvzet, mendà se ima za slovstva rob in sred.

*

»Neotesanec« – sem prevedel nemško ime v Ljubljani,
Germani, podivjani folk, bili so grobijani,
če se je s kom od njih spečalo kakšno naše babše,
je grobo ostalo grobo, iz róda v rod pa šlo na slabše.

*

Ko je na prvi seji Zbora šepal prvi sklic,
izstopala je aroganca dveh tovarišic,
ena še zdaj ne vé, kar zna najzadnja kmečkih žen:
kdaj je umesten fini okus začimb, kdaj grobi hren.

*

Imam dve stari disertaciji, kot mož in žena,
iz njiju še ta tretja nepošteno je rojena,
ne manjka nič: nos, usta, sprednja in še zadnja plat,
vse kot zrcalna slika. – Dednost? – Ne, le plagiat.

*

Razstave so lahko preverjanje stališč,
večkrat pa le nekritična hohštaplerija,
ki nečemu, kar nikdar ni poznalo sija,
posoja lažni obstret in nek neresen blišč.

*

Kar vsa ta leta vplačevali smo, je naša last,
kot rdeča barva bika, bode to v oči oblast,
že zdaj nam odtrguje, da kopiči za potomce,
ko teh nikjer še ni in ne mesa za v lačne lonce.